

ProtimluvFest

17.–19. 10.
2018

12. ročník literární přehlídky
Ostrava

Každá kniha je Tóra.

Marek K. E. Baczewski

Milí přátelé,

letošní osmičkové výročí předznamenává i dvanáctý ročník přehlídky ProtimluvFest. Naším hostem proto bude Ivan Binar, s Ostravou úzce spjatý autor, a jeho partnerem za slovenskou stranu bude Fedor Gál, publicista, sociolog a spoluzakladatel hnutí Veřejnost proti násilí.

Jako každým rokem pokračujeme v mapování literatury našich nejbližších, ale mnohdy tak vzdálených sousedů. Opět zveme autory ze zemí středoevropského prostoru – visegradské čtyřky. Přední maďarská básnička a prozaička Krisztina Tóthová, autorka, jejíž knihy byly přeloženy do češtiny, nám přiblíží ve svých povídkách problémy současného Maďarska. Slovenskou část přehlídky obohatí básnička a prozaička Jana Beňová, jejíž texty krouží kolem problémů partnerského soužití. Za polskou stranu vystoupí básník Marek K. E. Baczewski.

Letošní ročník je výjimečný v několika dalších bodech. Poprvé se ProtimluvFest otevírá německým básníkům, kteří se společně s těmi českými setkali koncem jara letos v Berlíně, aby za pomoci tlumočnicků navzájem přeložili a přebásnili své texty. V této chvíli vzniká publikace

VERSschmuggel/Překladiště šesti česko-německých básnických dvojic, z nichž dvě se nyní představují v předpremiéře v Ostravě.

Závěr přehlídky patří dalšímu výjimečnému hostu, tentokrát z Bulharska. Literát a překladatel Krasimir Prodanov se rozhodl přetlumočit do bulharštiny dílo Jana Balabána. O tom, jak takový text překládat, se bude bavit spolu s editorem Balabánova díla – básníkem Petrem Hruškou.

Jiří Macháček

St 17.10.

17.00 *Vystoupení přední maďarské prozaičky a básničky Krisztiny Tóthové*

Galerie výtvarných umění v Ostravě

Nemoc i chudoba, úpadek a rozklad, migrace, soucit a jeho nepřítomnost v současném Maďarsku.

Uvádí Evžen Gál, simultánně tlumočí Jiří Zeman.

19.00 *Ivan Binar*

Centrum Pant

Zapovězené ostravské divadlo a svědectví o totalitě „v ocelovém srdci republiky“.

Uvádí Iva Málková.

20.00 *Autorské čtení Fedora Gála*

Centrum Pant

Od chemického inženýrství k prognostice, sociologii, psaní knih a politickému hnutí.

Uvádí Miroslav Zelinský.

21.00 *Literatura v politice a politika v literatuře*

Centrum Pant

Debata s Ivanem Binarem a Fedorem Gálem.

Moderuje Iva Málková.

Čt 18.10.

16.00 *Setkání a workshop s ilustrátory a autory nakladatelství pro děti Baobab*

Antikvariát a klub s galerií Fiducia

BAOXA0dílna: písmomalíř Jakub Plachý, kreslička

Klára Zahradková, ilustrátorka Miša Kukovičová,

autorka knih pro děti Tereza Horváthová

a možná přijede i...

Uvádí Lukáš Henzl.

18.00 *Česko-německý autorský večer při příležitosti uvedení projektu*

VERSschmugel / Překladiště

Klub Parník

Čtou a debatují básnické dvojice Birgit Kreipe

a Božena Správcová, Léonce W. Lupette

a Pavel Novotný.

Moderuje Jonáš Hájek.

21.00 *Koncert kapely Pendler*

Klub Parník

Hudební rozpětí od minimal music

přes industriální noise a garážový rock,

elektronický pop, folk, blues či rozklížený

styl Toma Waitse, třeba až po narážky

na westernové melodie Ennia Morriconeho.

To nejlepší z rakouské alternativy!

Pá 19. 10.

17.00 *Udělat dobře básnickou knihu.*

Večer nakladatelství Perplex.

Antikvariát a klub s galerií Fiducia

Dan Jedlička, Miroslav Černý a Tomáš Čada.

Uvádí Dan Jedlička.

18.30 *Beseda se slovenskou básničkou*

a prozaičkou Janou Beňovou

Antikvariát a klub s galerií Fiducia

Zkusit psát o tom, jak dlouho vydrží člověk

bez objetí a bez slova.

Moderuje Libor Magdoň.

19.00 *V noci jsou všechny papíry bílé*

Antikvariát a klub s galerií Fiducia

Setkání s polským básníkem, prozaikem a literárním kritikem Markem K. E. Baczewským.

Uvádí a tlumočí Jan Faber.

19.30 *Jak překládat dílo Jana Balabána do bulharštiny?*

Antikvariát a klub s galerií Fiducia

Básník a editor souborného Balabánova díla Petr

Hruška v rozpravě s překladatelem a spisovatelem

Krasimirem Prodanovem z Bulharska.

Off program:

St 17. 10.

18.00 *Filmové překvapení z rakouské produkce*

Kupe Opava

20.00 *Koncert rakouské kapely Pendler*

Kupe Opava

Čt 18. 10.

18.00 BAOXAO

Galerie Jáma 10

Ilustrace, linoryty, kresby, knihy, papírové hračky...

Malý přehled o aktuální situaci několika autorů

propojených nakladatelstvím Baobab a knihkupectvím

Xaoxax aneb co nového se urodilo...

St 17. 10. 17.00

Dům umění

Foto: archiv autora

Krisztina Tóthová

Nemoc i chudoba, úpadek a rozklad, migrace, soucit a jeho nepřítomnost v současném Maďarsku. *Uvádí Evžen Gál, simultánně tlumočí Jiří Zeman.*

Krisztina Tóthová (*1967), básníčka, spisovatelka a překladatelka. Vystudovala sochařství na střední odborné škole výtvarných umění a následně historii a literaturu na Univerzitě Eötvöse Loránda. Oběma svým specializacím se věnuje dodnes; v případě té výtvarné, nefilologické, jde např. o práci se skleněnými vitrajemi. Absolvovala dvouletý studijní pobyt v Paříži a pracovala ve Francouzském institutu v Budapešti, zabývá se překlady z francouzštiny, zejména básnickými. Její vlastní básnické sbírky patří k výrazným a také oceňovaným dílům současné maďarské literatury. Tóthové vyšel v českém překladu např. román *Akvárium* (2013, česky 2014 v překladu Jiřího Zemana) o ženských hrdinkách tří generací.

Pach

Studeně mrholí, fouká vítr. Z podchodu se valí dav. Ženě dřepící na krabici z lepenky se všichni vyhýbají, spěchají na autobus, tu a tam někdo zakopne o ranec hadrů zabalený do prostěradla, odložený mezi dvěma sloupy. Brýlatý muž v kožené bundě se před hromádkou zarazí. Ptá se ženy, proč nejde radši dolů do podchodu, je tam mnohem větší teplo. Laskavý tón ženu překvapí. Kvůli tomu pachu, odpoví mu. Proto nejde dolů. Sleduje ho s nedůvěrou, připravená ke skoku, jako obvykle čeká nadávky. Muže její odpověď nejdříve překvapí, pak ale začne přikyvovat. No jo, tam dole to fakt děsně smrdí. Nato se žena široce zašklebí, nemá zuby. Nemůže jí být víc než čtyřicet, ostatně jako tomu muži v kožené bundě. Odvážným, surreálním myšlenkovým skokem bychom se klidně mohli domnívat, že ti dva kdysi, někde, v jiném, starém životě, mohli být dokonce i spolužáci, dnes je však osud zavál na tak vzdálené břehy existence, že při pohledu z přítomnosti je nemožné najít v jejich minulosti jakýkoliv průsečík.

Žena se tedy zašklebí a prohlásí, že tady sedí jenom kvůli tomu pachu. Co sem jde tamhle vodsad, ukáže na vchod. V potravinách přednedávnem začali prodávat i teplá jídla, při každém otevření dveří vyvane z obchodu vůně pečeného masa a cibulky na sádle. Muž konečně pochopí a začne rychle štrachat v kapse. Dá ženě sto forintů, opatrně, aby se jejích ruce nedotkly, a utíká na zastávku, protože mu právě jede autobus. Žena se podívá na minci a vstane. Přes věci zabalené do prostěradla přehodí karton, potom se sebere a belhavým krokem vejde do jídelny.

Ve frontě je hodně lidí, je právě chvíli po poledni. Někteří si berou oběd do krabičky, ale většina si tu i sedne. Mají hrachovou kaši, deset deka jen za sedmdesát sedm forintů, bramborová stojí stejně. Žena si s umělohmotným tácem stoupne do fronty, před ní

i za ní najednou vzniká malý prostor, někteří dělají úšklebky. Špinavý pánský velurový kabát, který má navlečený na svetrech, vydává příšerný, těžký zápach, v teple uvnitř se z něj takřka kouří. Žena váhá, zírá na maso vystavené za sklem. Nakonec si objednává šálek teplého bujónu, kolik jen ho vyjde za stovku. Dívku za pultem to vůbec nepřekvapí, od té doby, co otevřeli, sem přichází denně spousta důchodců s drobnými v ruce, i když bezdomovci z podchodu sem zatím nechodili. Odměří do mističky polévku a vidí na váze, že je jí trochu víc. Nezeptá se, jestli to může nechat, ale sběračkou opatrně trochu odebere. Teď je jí zase míň. Fronta pomalu nabývá, zákazníci přešlapují na místě, prodávčka se svraštělým obočím odměřuje. Nakonec zvedne oči k bezzubé ženě, zmačká účtenku, dolije misku až úplně po okraj a zavolá přes rameno k pokladně, že ta polívka je za rovnou stovku. Pokladní markuje, žena jí podá minci. Pokladní jí popřeje dobrou chuť. Žena v kožichu se rozhlédne, kampak by se s tácem mohla usadit, ale u každého stolu už někdo sedí. Je jí ovšem jasné, že si nemůže k nikomu přislednout. Zastaví se, položí tác, po doušcích vypije z misky polévku a nakonec se zvláštní pečlivostí vybere lžící nudličky a mrkev. Jakmile skončí, vykročí lítacími dveřmi ven a popadne své věci.

Jde zpátky pod zem, tam, kde tak nepřekáží, kde je méně na očích. Zítra zas na chvíli vyleze, aby se nasytila toho vycházejícího pachu, nebo si koupila i malou polévku. Ovšemže tam nebude chodit každý den, to by ji brzy vyhodili, jak ví ze zkušenosti. Nemají rádi, když jim kazí obchody, vzhled města, chuť zákazníků k jídlu, náladu chodců, vzduch, kterého je tam dole čím dál míň. Odšourá se zpátky do podchodu, lehne si na lepenku a zavrtá se do rozedrané deky, vždyť po vydatném obědě se člověk rád trochu natáhne.

*Z povídkové knihy **Pompa panteří** (2017) přeložil Jiří Zeman*

St 17.10. 19.00
Centrum Pant 21.00

Foto: archiv autora

Ivan Binar

19.00 Zapovězené ostravské divadlo a svědectví o totalitě „v ocelovém srdci republiky“
Uvádí Iva Málková.

21.00 Literatura v politice a politika v literatuře.
Debata s Ivanem Binarem a Fedorem Gálem.
Moderuje Iva Málková.

Ivan Binar (*1942), spisovatel a překladatel, pedagog a novinář. Studoval na Pedagogickém institutu v Ostravě. Po roce 1965 se podílel na představeních ostravského studentského Divadélka pod okapem (později Waterloo) a působil v redakci časopisu Tramp. V roce 1971 byl zatčen a odsouzen za pobuřování, kterého se měl dopustit při inscenaci muzikálu Syn pluku. Vězněn byl do roku 1973. Po propuštění nemohl veřejně publikovat a byl zaměstnán v několika manuálních profesích. Pod nátlakem státní bezpečnosti byl nucen odejít v roce 1977 do exilu v Rakousku (Vídeň), kde se živil jako tlumočník v uprchlickém táboře Traiskirchen a dále jako restaurátor keramiky. Po přestěhování do Mnichova (1983) pracoval v rádiu Svobodná Evropa. Roku 1994 se vrátil zpět do vlasti a stal se spisovatelem na volné noze. Žije v Praze. Je autorem řady knih, za román *Revoluce* (2017) dostal v tomto roce cenu Nadace Český literární fond za významné literární dílo roku 2017. Píše také pro děti.

U Velkého Meziříčí

U Velkého Meziříčí Jakuba Demla
auta kolem jen profíčí napadla šelma
auta tady nezastaví jen tak pro zábavu
jezdit rychle to je baví ukousla mu hlavu

U Velkého Meziříčí milý Kubičku
pochopit se mi to přičí už nenapíšeš básničku

St 17.10. 20.00
Centrum Pant 21.00

Foto: Vladimír Šimíček

Autorské čtení Fedora Gála

20.00 Od chemického inženýrství k prognostice, sociologii, psaní knih a politickému hnutí
Uvádí Miroslav Zelinský.

21.00 Literatura v politice a politika v literatuře.
Debata s Ivanem Binarem a Fedorem Gálem.
Moderuje Iva Málková.

Fedor Gál (* 1945) vystudoval Vysokou chemickou školu v Bratislavě (1972), získal doktorát věd z ekonomie (1992). Po maturitě vystřídal řadu profesí, po ukončení studia pracoval v několika výzkumných ústavech. Po změně režimu v listopadu 1989 byl krátce aktivním politikem, krátce ředitelem Ústavu pro sociální analýzy bratislavské univerzity J. A. Komenského, působil na Fakultě sociálních věd Karlovy univerzity v Praze, kam se přestěhoval po rozpadu České a slovenské federativní republiky v roce 1992. V poslední době působí především jako publicista, vydavatel a podnikatel v oblasti médií. Společně se svým synem Róbertem založil vydavatelství G plus G, spoluzakládal televizi NOVA a firmu specializovanou na technologie pro mobilní sítě a internet. Od roku 2009 se věnuje především filmové dokumentaristice. Kromě filmu Krátká dlouhá cesta pracuje na multimediálním projektu „Pro Natálku“. V roce 1989 spoluzaložil hnutí Veřejnost proti násilí. V roce 1990 toto hnutí vyhrálo na Slovensku první svobodné parlamentní volby.

Přes ploty

Česká verze Matějovy a mé knihy *Přes ploty* vyšla někdy začátkem roku 2017 (Větrné mlýny, Brno). Psali, a píšeme si dál. V březnu a dubnu 2018 například:

O nacionalismu

Matěj:

Co si myslíš, že by předělalo Maďary k obrazu Sörösovy občanské společnosti?

Když 40 let komunistického panství u nás a 80 na Ukrajině nevy mazaly zakázané hymny ... obviňovat většinovou společnost z nenávisti, rasismu, homofobie, a výsledek se dostaví. Na Orbánově ústavní většině je nejméně smyšlené to, že zdaleka nejsilnější opoziční strana je Jobbik.

Já jsem se narodil v roce 1985. Vyčítat mi něco, co se stalo tak dávno před mým narozením ... to Ti můžu otřít skat o hlavu obchod s otroky ... když se první Slomo zmocnil krásné černé gazely ... absurdno. To už ani berlička není. Já nemůžu mít ani teoreticky na rukou krev mrtvých z druhé světové. Můžeš totéž prohlásit o sobě v souvislosti se Srbskem, Irákem, Afghánistánem? Nejsem nasraný, umím to obhájit možná líp než ty sám ... A já bych neměl žádný obdiv pro nacisty, pokud bych nebyl vystaven hloupé propagandě vítězů. Jen mam rád pravdu a neumím fandit silnějšímu (moje naivita). Genocida je rasistický pojem, správný by byl inocentiáda. Vražední nevinných.

Kdo mohl tušit ... v archivu STV jsem viděl stadion v devadesátém plný lidí a zpívali Hej, Slováci ... a maďarský nacionalismus se ukázal jako značně trvanlivý ... to Trianonské trauma je třeba léčit a občanská společnost zjevně lék neměla.

Fedor:

Považuji nacionalismus obecně za mor a rakovinu, za společenskou deviaci. Jsem však ochoten udělat výjimku v případě sionismu? Ano, protože po tisíciletích života v diaspoře a na útěku se Židé naučili nosit Izrael, tedy svou spiritualitu, tradici, mnozí i jazyk, v srdcích. Sionismus jim dal taky pocit, který nacionalisté považují za základ své identity – půdu skropenou krví. Jako sekulární liberál však vidím v Izraeli spíše útočiště před antisemitismem, „svatou zemi“.

Přeložil Miroslav Zelinský

Čt 18. 10. 16.00

Antikvariát a klub s galerií
Fiducia

Foto: archiv autora

Setkání a workshop s ilustrátory a autory nakladatelství pro děti Baobab

BAOXA0dílna: písmomalíř Jakub Plachý, kreslířka Klára Zahradková, ilustrátorka Míša Kukovičová, autorka knih pro děti Tereza Horváthová a možná přijede i...

Co nás napadne? Co vás napadne? Co vyprávět? Proč vyprávět? Písmem, obrazem a slovem, na zemi, ve vzduchu, na papíře. Vy a my. Společný příběh, společný autoportrét.

Uvádí Lukáš Henzl.

Baobab je malé alternativní nakladatelství ilustrovaných knih pro děti a mládež. Věnuje se vydávání původních textů a zajímavých překladů. Spolupracuje vedle již zavedených výtvarníků taky s nastupující generací autorů. Organizuje a iniciuje kulturní akce zaměřené na propagaci nekomerční literatury a divadla, pořádá literární čtení a výstavy. Jednou z nich je každoroční festival malých nakladatelů Tabook v Táboře.

Tereza Horváthová (*1973) je nakladatelka, redaktorka, překladatelka, spisovatelka, organizátorka. V roce 2000 založila se svým mužem Jurajem Horváthem nakladatelství knih pro děti Baobab. Píše knihy pro děti, prózu i poezii, narázově také překládá a píše filmové scénáře. Za knihu *Modrý tygr* obdržela cenu Zlatá stuha pro rok 2005. Podle knihy vznikl stejnojmenný film v režii Petra Oukropce. Žije v Táboře, kde se svým mužem vychovává osm dětí.

Kaktusová ukolébavka

Poslechni! Slyšíš?
Všechno je sen,
když bdiš je noc,
když spiš je den,
kaktusy tančí pomalu,
nádherný je zpěv pardálů.

A raz dva tři a raz dva tři,
je škoda spát, je škoda spát,
pojďme raději tancovat.
Šelestí, šumí, šustí
písek pouštní.

Napichuj sny
a potichu
zpívej do tygřího kožichu,
v černé noci
hledej den,
vždyť všechno je sen...

Nožka a ručka
krok sun krok,
tančíme tiše
celý rok,
hluboké nebe zelené
hvězdy děsivě vzdálené,

pod nimi bloudí
každý sám,
přes devět měst a devět bran
dojdeš do země Suchopár.
Šelestí, šumí, šustí
písek pouštní.

Čt 18. 10. 18.00

Klub Parník

Foto: archiv autora

Česko-německý autorský večer při příležitosti uvedení projektu VERSSchmuggel/Překladiště

Čtou a debatují básnické dvojice
Birgit Kreipe a Božena Správcová,
Léonce W. Lupette a Pavel Novotný.
*Moderuje Jonáš Hájek a tlumočí
Michaela Řeřichová.*

Božena Správcová (*1969) vystudovala informatiku, avšak téměř dvacet let pracovala pro literární časopis Tvar – jako redaktorka, publicistka, kritička. Je autorkou šesti básnických knih, dvou knižních rozhovorů a tří próz. Její poezie se vyznačuje komplexními lyrickými kompozicemi. Správcová vědomě kombinuje „nepoetické“ motivy, neologismy a hovorový jazyk s jazykem výsostně knižním. Pod zdánlivě ležérním povrchem jsou její verše velice pevně a překvapivě provázané jak formálně, tak významově. Debutovala v roce 1993 sbírkou *Guláš z modré krávy*. Za knihu *Výmluva* získala v roce 1996 Cenu Jiřího Ortena, v roce 2005 byla její *Požární kniha* v nejužší nominaci na Státní cenu za literaturu. Zatím poslední básnickou sbírku *Strašnice* vydala v roce 2013, následovaly ji dvě prózy – podobenství s magickými prvky, která jsou zároveň vcelku uvěřitelně ukotvená v realitě: *Uctívající kruhy* (Trigon, 2016) a *Dárek* (Trigon, 2018). Od roku 2013 Správcová pracuje jako editorka a redaktorka pro různá nakladatelství a nově též jako prodavačka v antikvariátu.

Spolčení

Při každém Oroduj za nás
Při každém I tobě
poporostou o kus nehty
mně.

„Petr mi u ucha krájí maso. Sténá při tom
a já mám výčitky, že nepracuji,“ píše zoufalá,
a ještě: „odpusť mi mé nešikovné formulace,
odpusť mi mé chyby na konci!“

Ve sklepě mám laskavý kruh žen
s třpytivýma očima,
víceméně mlčí, tři sta let a někdy míň,
nedávno mne, považ, vzaly mezi sebe!

Čt 18. 10. 18.00

Klub Parník

Credits / photographer: Renate von Mangoldt

Česko-německý autorský večer při příležitosti uvedení projektu VERSSchmuggel/Překladiště

Čtou a debatují básnické dvojice
Birgit Kreipe a Božena Správcová,
Léonce W. Lupette a Pavel Novotný.
*Moderuje Jonáš Hájek a tlumočí
Michaela Řeřichová.*

Birgit Kreipe (*1964) pracovala ve svém rodném městě jako knihovnice, studovala psychologii a germanistiku v Marburgu, Vídni a Göttingenu a dnes žije jako psychoterapeutka a autorka v Berlíně. Její básně byly otištěny v časopisech a antologiích, naposledy v antologii *alles hier, Majestät, ist deins: Lyrik im Anthropozän* (kookbooks, 2016). V témže roce vyšla – po knihách *wenn ich wind sage seid ihr weg* (Fixpoetry-Lesehefte, 2010) a *Schönheitsfarm* (Verlagshaus J. Frank, 2012) – její třetí, kritikou velmi kladně přijatá sbírka nazvaná *SOMA*. Birgit Kreipe vytváří ve svém díle vizuální prostory, v nichž se prolínají archeologické stopy, vzpomínky a imaginace. Andreas Heidtmann nazval její básně při předávání Mnichovské ceny za poezii v roce 2014 „pohádkovými, snovými a enigmatickými“. K dalším oceněním, které Birgit Kreipe získala, patří cena Irseer Pegasus (2014), literární stipendium Senátu města Berlína (2016) a rezidenční pobyt pro autory v rámci Slovenia Book Days v Lublani a Kranji (2017). V roce 2018 byla finalistkou renomované Ceny města Meran za poezii.

Ráno po bitvě

trpělivě přihlížíš: zmatek v mých řadách.
dávám se na ústup k vodě. koně dupou
v mělčinách, teplý třpyt

porucha vidění? rudé ryby?
nebo snad voda sní, že je krví.
kalichy květů, vyzvědači

dlouhého léta
jež prostě muselo padnout. padám s ním
pod břehy do kořenů, píšu

perem své spojenkyně husy velké
vždyť ty mé řádky byly jen nápady, papír
ne určený k obraně

mi papíroví kumpáni mě zradili ihned
a bratr poslal sedláky
s cepy a kosami, ale všechno tím jen zhoršil.

ještě že můj tyl padnout nemůže
tolik je malinký, tolik je rozumný.
ještě že se vrátíš

potichu, ty tvoje plovoucí paláce
kusy dřeva na dně jezera. ty tvoje legie
hejna pstruhů.

Čt 18. 10. 18.00

Klub Parník

Foto: Martin Popelář

Česko-německý autorský večer při příležitosti uvedení projektu VERSSchmuggel/Překladiště

Čtou a debatují básnické dvojice
Birgit Kreipe a Božena Správcová,
Léonce W. Lupette a Pavel Novotný.
*Moderuje Jonáš Hájek a tlumočí
Michaela Řeřichová.*

Pavel Novotný (*1976) působí jako vedoucí Katedry německého jazyka na Technické univerzitě v Liberci. Jako literární vědec se zabývá tématem literární montáže a koláže a možnostmi auditivní a radiofonní poezie. V této oblasti sám experimentálně pracuje a připravil několik radiokompozic pro ČRo 3. Novotný je navíc hudebník a zhudebňuje vlastní dadaistické texty. Spolu s Jaromírem Typltem inscenoval a pro Český rozhlas zpracoval dílo Kurta Schwitterse *Ursonate*. Jeho kompozice *Vesmír* získala v roce 2010 ocenění Prix Bohemia Radio. Novotný překládá například Hanse Magnuse Enzensbergera, Gerharda Rühma, Konrada Bayera nebo Thomase Bernharda. Vydal několik básnických sbírek a cyklů, k těm posledním patří *Tramvestie* (Protimlův 2016) a *Zevnitř* (Pavel Mervart 2017). Od roku 2007 pracuje na mnohovrstevnatém projektu *Tramvestie*, v němž multiperspektivně zpracovává jízdu tramvají mezi Libercem a Jabloncem. Z nahrávek, které přitom vzniknou, vytváří 26minutovou kompozici – tak dlouho totiž trvá skutečná jízda tramvají mezi oběma městy.

Co bude

projde to
nebo to neprojde?
nemůžu spát
Měsíc svítí
když projde to
bude to v řiti
když neprojde to
tak taky já
nemůžu spát
myslim co bude

pak konečně usnu
ale vono to leze
i do snů to leze
projde to
nebo to neprojde?
pořád si říkám
probůh snad
snad ať to radši
neprojde myslim
co bude

co jenom bude
s náma!

Čt 18. 10. 18.00

Klub Parník

Foto: archiv autora

Česko-německý autorský večer při příležitosti uvedení projektu VERSSchmuggel/Překladiště

Čtou a debatují básnické dvojice
Birgit Kreipe a Božena Správcová,
Léonce W. Lupette a Pavel Novotný.
*Moderuje Jonáš Hájek a tlumočí
Michaela Řeřichová.*

Léonce W. Lupette (*1986) žije v Argentině a v Německu. Absolvoval studium komparatistiky, latinoamerikanistiky a filosofie ve Frankfurtu nad Mohanem a v Buenos Aires. Lupette je spoluvydavatelem digitálního uměleckého a literárního časopisu *karawa.net*. Od roku 2012 do roku 2014 byl kromě toho spoluvydavatelem magazínu „Alba – Lateinamerika lesen“. V roce 2009 vyšel jeho debut *Einzimmerspringbrunnenbuch* (luxbooks, společně s Tobiasem Amslingerem), následovaly mimo jiné knihy *Tablettenzoo* (luxbooks, 2013) a *Äkste & Änkste denxte* (Fadel&Fadel, 2017). V nakladatelství luxbooks vydával Lupette rovněž latinskoamerickou řadu. Do němčiny přeložil Johna Ashberyho, Estebana Echeverriú a Jorgeho Kaneseho. Za překlad básní Charlese Bernsteina obdržel v roce 2015 (společně s Amslingerem, Norbertem Langem a Mathiasem Traxlerem) Cenu za mezinárodní poezii města Münsteru. Ve svém díle pitvá všednodennosti a hraje a s chutí je sestavuje do nových souvislostí. Pro tyto básně je charakteristické opakování, odmlky a fragmentární používání jazyka, což se zvláště silně projevuje při živém přednesu.

Píšeme si z daleké země. Umíte mě přečíst? Možná spíš: UMÍTE TO VIDĚT? Kdo komu? Ze země daleké, tak odlehlé, na jedné malé planetě, & nezměrně zpropadené zemi. Není to jako pohlednice, pro všechny viditelná, přesto nečitelná? Nebo k neučtení? Ještě se o tom doslechnete resp. si to spíš přečtete, domnívám se, a tak vidím také tu Vaši začerněnost. Woolly mamoths, & moths, on verge of resurrection, zrovna jsem to přečetl, myslím, a hned jsem pomyslel na možné povstání. Umíte si pod tím něco představit? Chlupatá dobytčata? Anebo snad ještě víc, obsáhleji? Z gramatiky války též, ale to se psalo, myslím, někde jinde. To ale bohužel taky nemůžete znát. Něco na způsob Je vous ai = Mám Vás, Vám. Po posledním dopise, který jsem od Vás myslím dostal: zodpověděl jsem se.

Česko-německý autorský večer při příležitosti uvedení projektu VERSSchmuggel/Překladiště

Čtou a debatují básnické dvojice
Birgit Kreipe a Božena Správcová,
Léonce W. Lupette a Pavel Novotný.

*Moderuje Jonáš Hájek a tlumočí
Michaela Řeřichová.*

VERSSchmuggel / Překladiště je bilingvní kniha básnických textů. Ztělesňuje setkání dvou řečí, kultur a básnických tradic. Šest vybraných dvojic básníků a básniček z Čech a Německa, reprezentujících v širším slova smyslu současnou poezii daných zemí, se setkal na společné dílně, aby s pomocí tlumočnicků přebásnilo texty svých protějšků z druhé země. Tak se v básnických textech a písemně zachycených zkušenostech z dílny nabízí k následnému čtení živý interkulturní dialog. Organizátorem projektu VERSSchmuggel/Překladiště je Haus Für Poesie, který ve spolupráci s nakladatelstvím Wunderhorn vydal již podobně koncipované živé antologie z více než 20 zemí celého světa. Pro nakladatelství Protimlův je to zatím první překladová kniha z německého jazyka, která však navazuje na dlouhodobý zájem Protimlůvu o prezentaci současné poezie cizích zemí v překladu. Publikace představí texty těchto básnických dvojic: Milan Děžinský vs. Steffen Popp; Pavel Kolmačka vs. Nadja Küchenmeister, Pavel Novotný vs. Léonce W. Lupette, Jan Škrob vs. Tom Bresemann,

Božena Správcová vs. Birgit Kreipe a Marie Šťastná vs. Carl-Christian Elze. Na překladech se podíleli tito tlumočníci: Lena Dorn, Kathrin Janka, Mirko Kraetsch, Martina Lisa, Eva Marková a Michaela Škultéty. Kurátorem české části projektu byl Jonáš Hájek, německé části Alexander Gumz. Na organizaci se podílely Juliane Otto (Haus für Poesie) a Lucie Mechová (Protimlův).

Jonáš Hájek (*1984), básník a překladatel, muzikolog, redaktor v hudebním nakladatelství. Nejčastěji spolupracuje s časopisy Souvislosti a Tvar. Doposud publikoval tři básnické sbírky: *Suť* (Fra, 2007, Cena Jiřího Orteny), *Vlastivěda* (Fra, 2010) a *Básně 3* (Triáda, 2013). Byl kurátorem české části projektu VERSSchmuggel / Překladiště a rovněž redaktorem stejnojmenné připravované antologie.

Čt 18. 10. 21.00

Klub Parník

Foto: Wolfgang Thaler

Koncert kapely Pendler

Hudební rozpětí od minimal music přes industriální noise a garážový rock, elektronický pop, folk, blues či rozklížený styl Toma Waitse, třeba až po narážky na westernové melodie Ennia Morriconeho. To nejlepší z rakouské alternativy!

Rakouské hudební trio Pendler patří k tomu nejlepšímu ze současné rakouské alternativní scény. Trio tvoří Sabine Marte, Markus Marte a Oliver Stotz. „Pendleři“ dosud vydali tři alba: *You Come to Me* (2006) und *We Went From Destruction* (2009) a *Hey Translators* (2014). Hudební rozpětí skupiny je široké, od mimal music přes industriální noise a garážový rock, elektronický pop, folk, blues či rozklížený styl Toma Waitse, třeba až po narážky na westernové melodie Ennia Morriconeho. Zvuk tohoto tria je při veškeré šíři nezaměnitelný, mimo jiné díky smyslně zastřenému hlasu Sabine Marte, nebo též využívání neobvyklých zvukových prvků, například samplu natahovací dětské hračky, tikotu, kovového skřipotu a zvonění, vocoderu atd. Jeden z rakouských recenzentů tvorbu Pendlerů charakterizoval jako „hymnickou, kryptickou popovou performanci“, v jiné se mluví o surreálné melancholii a reflexivní hře s popovým jevištěm. Hudební i textová tvorba Pendlerů je jen těžko uchopitelná, mnohotvárná, nezapadá do běžných šablon – a především: je opravdu krajně poslouchatelná. Za zmínku stojí i fakt, že skupina všechna svá alba vydala na klasickém vinylu, ve skvostné výtvarné podobě. (pn)

Pá 19. 10. 17.00

Antikvariát a klub s galerií
Fiducia

Udělat dobře básnickou knihu.
Večer nakladatelství Perplex.

Dan Jedlička, Miroslav Černý a Tomáš Čada.
Uvádí Dan Jedlička.

Dan Jedlička (*1973), básník, překladatel a nakladatelský redaktor. Vydal sbírky *Mimoběžky* (2007), *Sbohem malé nic* (2014) a dvě knihy básnických překladů. Od roku 2006 se jako šéfredaktor podílí na provozu a činnosti nezávislého nakladatelství Perplex, pro něž edičně připravil více než dvě desítky knižních titulů současné české poezie. Externě také spolupracuje s literárním časopisem Host, v němž má na starosti rubriku pro začínající autory Hostinec. Žije v Opavě.

Foto: archiv autora

Střední věk /2/

přišel dopis. strohá obálka
se tváří naléhavě,
jenže nikdo tady v domě
se nejmenuje Hrdina.

dole u vchodových dveří
nečekaná výhra,
poslední upomínka,
možná zásadní vyznání

nám už jedenáctý den
sahá na přičetnost:
v domě s mentalitou mlčící většiny
stále není žádný Hrdina.

Pá 19. 10. 17.00

Antikvariát a klub s galerií
Fiducia

Foto: archiv autora

Udělat dobře básnickou knihu. Večer nakladatelství Perplex.

Dan Jedlička, Miroslav Černý a Tomáš Čada.
Uvádí Dan Jedlička.

Miroslav Černý (*1977) působí jako vysokoškolský pedagog, spisovatel a překladatel. Vydal pět sbírek poezie, naposledy *Silou psů* (2017). Jako autor písňových textů se podílel na albu *Abendland* (2016). Je zastoupen v několika antologiích a almanaších (*Nejlepší české básně 2014* aj.). Jeho verše byly přeloženy do němčiny, polštiny a španělštiny. Sám také překládá, konkrétně indiánskou mytologii a staroseverské ságy. Kromě toho je autorem tří cestopisných knih (mj. *Slovem svět: Příběhy mizejících jazyků*, 2016) a několika odborných monografií z oblasti jazykovědy.

Hřbitovy

navštěvoval to tam jenom jednou do roka
zato hned několikrát v rozmezí pár hodin
pokaždé podstoupil vyčerpávající šustivé utkání
s neposedným soupeřem v zrzavém kimonu
své dočasné vítězství pak oslavil sírou a ohněm
který rozmístil do čtyř koutů žulového tatami
po posledním mači něco zašeptal větru a doma
v hluchém bezvětrí neúčastně zapálil ušní svíci
na vlastním hrobě

Pá 19. 10. 17.00

Antikvariát a klub s galerií
Fiducia

Udělat dobře básnickou knihu. Večer nakladatelství Perplex.

Dan Jedlička, Miroslav Černý a Tomáš Čada.
Uvádí Dan Jedlička.

Tomáš Čada (*1985) působí jako pedagog, redaktor Literárně-kulturního časopisu *H_aluze* a knižní edice *H_aluze*, občasný žurnalista, moderátor a (spolu) pořadatel kulturních programů a festivalů. Od roku 2011 se více jak tři roky podílel na dramaturgii Domu čtení v Praze spolu s básníkem Josefem Strakou. Od roku 2011 je součástí organizačního týmu mezinárodního festivalu Den poezie. V současnosti vyučuje, nejen sluchově postižené. V opavském nakladatelství Perplex vydal sbírku *Spodní patra* (2013, ilustrace Antonín Handl). K vydání je připraven rukopis *Vše o lásce* (Perplex, patrně 2018). Společně s hudebníkem Aitcher Clarkem připravuje album *Úloha slov* (2018). Literární texty publikuje také časopisecky a v rámci antologií, a to v Čechách i zahraničí. Žije v Praze.

Foto: Eva Bystrianská

Tancovačka

V neurózní ticho vklíní se

devadesátkové hopsasá

Sálá prastarým rytmem

Chvěním

Touží se Po zvuku Po pohybu

Zařikání basů Zaklínání tónů

Chlístnul kdosi na parket

Zábava se končí Když hosté pomřou do spánku

Jednohubky překryje Falešné plátýnko igelitu

Pá 19. 10. 18.30

Antikvariát a klub s galerií
Fiducia

Foto: Tomáš Benedikovič

Beseda se slovenskou básničkou a prozaičkou Janou Beňovou

Zkusit psát o tom, jak dlouho vydrží člověk
bez objetí a bez slova.

Moderuje Libor Magdoň.

Jana Beňová (*1974) píše poezii i prózu. Vystudovala dramaturgii na VŠMU. Vydala mj. tři básnické sbírky, prózu *Parker* (*Lubostný román*) a knihu povídek *Dvanásť poviedok* a *Ján Med*. Za román *Café Hyena* (*Plán odprevádzania*) získala v roce 2012 Cenu Evropské unie za literaturu. Kniha byla přeložena do této doby do 12 jazyků, také češtiny (Paseka 2010). Pracovala jako redaktorka deníku SME, kde psala jako Jana Parkrová, editorka Divadelního ústavu a v současnosti spolupracuje s nezávislým deníkem N. Žije v Bratislavě.

Konec pevniny. Smíšené pocity

(Žánrová pohlednice)

„Na rozdíl od osob v románu, upoutaných vždy k jednomu gestu, prožívají postavy žánrových pohlednic mnoho životů a mnoho smrtí. V každém z těchto životů a smrtí jsou však obsaženy i všechny ostatní a rezonují v nich.“ Tak jako byly v minulosti oblíbeny pohlednice s malebnými zeměmi, tato žánrová pohlednice zachycuje různé postavy v malebných situacích. „Jez to, co jí ostatní; tak se nejvíce přiblížíš k pravdě.“

Začátek. Konverzace.

Kent o své první ženě. Myslel jsem si, když jsem ji pozoroval, její chování na hodinách, to je přesně žena, jakou potřebuji, tichá, klidná, vyrovnaná, až po čase jsem zjistil, že to byl jen nedostatek vitamínu B12. Proto jsou vegani taková povznesení, prostě nemají dost energie.

Lékařka. Týdně jeden steak a budeš zpátky, nohama na zemi.

Kent. Moje první žena mi řekla, že se jí nikdy nelíbilo její jméno. A pak jen jednou přišla domů a na občanském průkazu měla čerstvou fotku i jméno. Podle něj se jmenovala Koleda. „Protože jsem měla vždycky ráda vánoční koledy,“ řekla mi Koleda.

Bonnie říká. Nejprve se dvakrát denně vážil a potom mi oznámil, že se zamiloval. Tak to přesně řekl: Zamiloval jsem se. Jako nějaký chlapec. A pak to šel říct dětem. Že se od nás odstěhuje, protože se zamiloval. A že je bude mít vždycky rád, to jen mámu, mámu už přestal milovááát. Chci s vámi mluvit přímo, na rovinu, nebudeme si přece lhát, říkal našim dětem v předškolním věku. Syn se rozplakal a skutálel se z pohovky na ostře rozestavěné lego, dcera skákala a bila otce do hlavy pětiletými pěstičkami. Peng, peng, peng ...

Já jsem se nehýbala. Prsty pevně zaklesnuté. V jeho vlasech. Jako pavouk. Pavouk doma.

Pá 19.10. 19.00

Antikvariát a klub s galerií
Fiducia

Foto: Jan Baka

V noci jsou všechny papíry bílé

Setkání s polským básníkem, prozaikem
a literárním kritikem Markem K. E. Baczewským.
Uvádí a tlumočí Jan Faber.

Marek Krystian Emanuel Baczewski (*1963?), vlastním jménem Marek Kowalik, je polský básník, prozaik a literární kritik. Podle některých zdrojů narozen v roce 1966, podle jiných v roce 1964 a podle většiny ještě jiných v roce 1963. Nevíme komu věřit, ale bezpečně víme, že jde o jednoho z nejoriginálnějších polských básníků střední generace. Baczewski je vítězem mnoha literárních soutěží, v r. 2007 získal např. nominaci v soutěži Nagroda Literacka Gdynia. Vydal řadu básnických sbírek: *Fortepian Baczewskiego i inne konstrukcje* (1994), *Taniec piórem* (1998), *Kasandra idzie przypudrować nos* (1999), *Wiersze żebrane* (1999), *Wybór wierszy* (2000), *Antologia wierszy nieśmiały* (2003), *Morze i inne morza* (2006), *5 poematów* (2006), *Fortepian i jego cień* (2010). Je rovněž autorem intelektuálně laděných esejů a skic věnovaných nejen literatuře: *Była sobie książka* (2011), *Bajki Baczewskiego* (2012) nebo *Złote myśli samobójcze* (2014). V roce 2016 se na knižním trhu objevil jeho poslední výbor básnických textů s názvem *Projekt Orfeusz*.

Já tady procházím zdi

Ukázka z připravovaného rozhovoru pro revue Protimlův 4/2018
s Markem K. E. Baczewským

Aha, takže teď už hodláš jen sklízet plody, lisovat šťávy, pálit elixíry a dobrušovat hrubý materiál? Nebo se snad dočkáme nějaké nové prózy? Vždyť třeba takové „Baczewského pohádky“ jsou veledílo, které by se mělo a co vidět („vidět“ v slovníkovém významu č. 8 jako antonymum „nevidět“) se dostane na seznam povinné četby. Říkáš snad, že už nebude NIC? Že máš *taedium vitae*, že tě omrzel život (na to se dá umřít) a že odcházíš do tvůrčího důchodu? Vždyť to je hřích. Alespoň v Polsku. Talentovaný umělec přece musí sloužit příjemci a poskytovat mu potěšení a útěchu do posledního dechu, no ne? No jo!

Využívám toho, že jsou má slova na papíře, a v tisku, a v českém jazyce. Chtěl bych pozdravit české čtenáře. A tímto tak činím. A když už jsme u pojmu příležitosti, chtěl bych poděkovat Drahému Tazateli za ty vynikající otázky. Mají na mě účinek. Jaký účinek? Organický, tělesný. Jednoduše se dusím smíchy, když to všechno čtu. Rozkládá mě to všechno na hadrony a mykobakterie. Už ani nevím na co. Na kmenové buňky. V takovém kvantovém stavu můžu žrát existenci vteřinu po vteřině. „Baczewského pohádky“ mají být veledílo? Jaké kurva veledílo? Možná v Čechách, to bych souhlasil. V Čechách to možná veledílo je. Dokonce jsem dostal nápad (možná si ho nechám patentovat jako patent). Mám schovaný ještě jeden výtisk, sbalím ho do tašky a pojedu do Čech. A je to – mám veledílo. V polském jazyce je „veledílo“ *nomen nullus*, slovo bez designátu, termín určený k vyjádření přibližného významu slov užívaných v jiných jazycích. To slovo se objevuje pouze

v překladech. To slovo je mršina. V živém jazyce takové slovo nežije. Neslouží k vůbec žádnému porozumění.

Dominantní formou vnímání kulturních artefaktů v Polsku je popkulturní model. Tento model se osvědčuje jako mechanismus sledování proměnlivosti vkusu. Vytváří fenomény jako Box Office, Top Twenty atd. Kniha tak nefunguje. Vezměme si takový příklad: v televizním pořadu se setkávají lidé a mluví o posledních žebříčcích bestsellerů. To znamená (pokud to hodně zjednoduším), že mluví o knihách, které nečetli. To není vůbec směšné. To není vtip. Každá kniha je Tóra. Není třeba ji číst, je třeba být blízko. Neuzavírám zlomyslný komentář, jen bych chtěl podotknout, že z hlediska literárních druhů je taková debata o nepřečtených knihách recenzí, která nejde po stopách textu, ale předbíhá ho. Ti lidé v televizi mluví na úvěr a není jisté, že se něco takového v knize skutečně objevilo. I když nějaká pravděpodobnost tam je. A jak v takových podmínkách vytvořit veledílo? Myslím si, že (kdybych to udělat mohl) bych se musel opřít o tak hlubokou prehistorii, že by aluze sahala k estetické citlivosti praslavanských dob, kdy ještě nebyli Lech, Čech a Rus. Nemyslím si, že by to musel být vyčerpávající proces. Možná by stačilo napsat jedno písmeno do písku, obrátit se na bok, a čas by se stejně pomstil. Vůbec by se nemuselo čekat dlouho. Stačil by čas, dva časy a půl času. Jenže jak bylo možné splést si mě s autorem veledíla? Myslíš si snad, že mě tady v Polsku někdo zná? Někdo ví o mé existenci? Takový fenomén neexistuje. Já tady procházím zdi. Nevím, jaké jsou zdi v Čechách, ale v Polsku jsou takové, že skrz ně procházím. A pokud jde o knihu? Žádný problém! Kniha bude. Co k tomu říct? Kniha, to není žádná událost. Některá kniha se vždycky udá. A nebude to žádná událost, to bude kniha.

Ptal se a rozhovor přeložil Jan Faber

Pá 19.10. 19.30

Antikvariát a klub s galerií
Fiducia

Foto: Denica Prodanova

Jak překládat dílo Jana Balabána do bulharštiny?

Básník a editor souborného Balabánova díla Petr Hruška v rozpravě s překladatelem a básníkem Krasimírem Prodanovem z Bulharska.

Krasimír Prodanov (*1974) vystudoval žurnalistiku na Sofijské univerzitě sv. Klimenta Ochridského a dlouhá léta pracoval v oboru jako rozhlasový redaktor a šéfredaktor časopisů. Dnes působí v nakladatelství Izida, které pravidelně vydává českou literaturu. Z češtiny přeložil mimo jiné díla Jiřího Hájíčka, Petra Stančíka nebo Marka Šindelky. Kromě překladu je také autorem několika knih pro děti. V letošním roce se účastní rezidenčního pobytu v České republice, během něhož se bude věnovat překladu knihy *Zeptej se táty* Jana Balabána.

Petr Hruška (*1964), básník, esejista a literární historik žijící v Ostravě. Za svou poslední básnickou sbírku *Darmata* (2012) byl oceněn státní cenou za literaturu. Vydal např. sbírku *Obývací nepokoje* (Sfinga, Ostrava 1995), *Měsíce* (Host, Brno 1998), *Vždycky se ty dveře zavíraly* (Host, Brno 2002), *Zelený svetr* (Host, Brno 2004) aj. Jeho zatím poslední básnickou knihou je sbírka *Nevlastní* (Argo, 2017). Připravuje monografii o Ivanu Wernischovi.

Zeptej se táty

Jan Balabán

Hans měl takovou pověru. Nadcházející den hodnotil podle toho, zda zrána potkává spíš pěkné nebo spíš nepěkné ženy.

Pro ty sem tam kradmo zahlédnuté hluboké oči, citlivé rty, naklonění hlavy nebo úsměv přecházející po tváři jako přitakání vezdejšímu životu Hans vůbec nelitoval, že sedí v tramvaji, a ne za volantem černého poloterénního vozu, který teď u červených světel na křižovatce stojí vedle tramvaje a jehož řidič nervózně bubnuje prsty po palubní desce, očividně celý vzteklý, že ho křižovatka staví na stejnou úroveň s těmi sockami, které z oken tramvaje očumují jeho vůz. Poslouchá své stereo a nevidí, jak krásně drží hlavu dívka u tyče, ne u striptýzové lesklé tyče barového dancingu, ale tady, u dveří tramvajového vozu. Poslouchá hudbu ze sluchátek a naklání se do dne a netuší, že někdo je skutečně okouzlen jejím půvabem. Hans slyší syčení ze sluchátek a představuje si, jak se hudba naplno vlévá do jejích růžových zvukovodů, jak se tou hudbou celá zachvívá a zachvívá se i stříbrný kruh napůl ukrytý v jejích vlasech. Hans tomu okamžiku věří. Ne té dívce. Dobře ví, že se může stát, že otevře ústa a z nich vyjde něco sprostého nebo pitomého. Hans věří, že zahlédl oblý okraj krásného dne, který by dnes mohl být, který dnes jistě pro někoho je.

Pak se rozsvítí zelená. Černý SUV dole pod oknem vyrazí vpřed za svou rychlostí, zbrkle a rychle jak prase ke žlabu. Dívka se na Hanse podívá a ztratí se v davu.

Dear friends,

more than 20 guests from seven European countries will convene in Ostrava from Wednesday the 17th to Friday the 19th October in the 12th International Literary Festival ProtimlůvFest 2018. During the three days, you will be able to enjoy readings, discussions, a workshop, an exhibition of illustrations for children organized by the Baobab Publishing House and a concert of an Austrian band Pendler.

The evening opening in the PANT Centre will be dedicated to the incidents of 1968 and the following normalization period. Ivan Binar, a fiction writer closely linked with Ostrava having studied and lived there until his involuntarily exile in Austria in 1977, will be a special host of the event. A discussion with Fedor Gál, a well-known Slovak sociologist and a co-founder of the Veřejnost proti násilí (Public Against Violence) movement will take place afterwards. The ProtimlůvFest will start with a public reading by Krisztina Tóth, a Hungarian poet and novelist, who is going to read from her new book of stories, in which she reflects on the sensitive topics of life in Hungary nowadays such as disease and poverty, decline and decay, migration, and compassion and its absence.

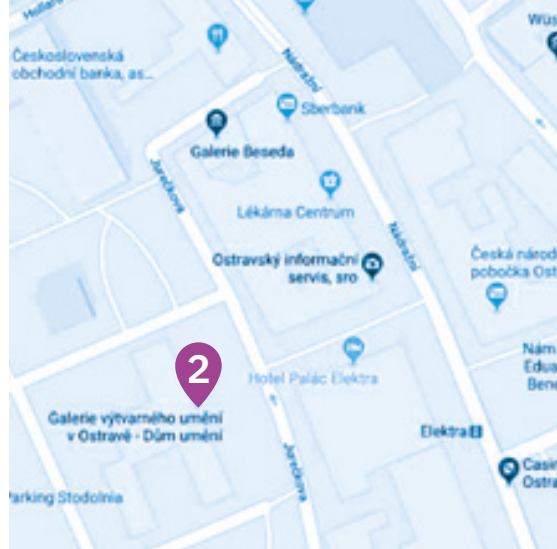
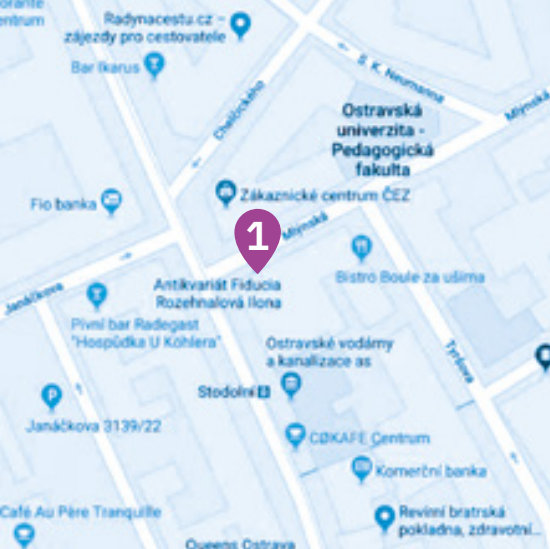
For the first time, we will welcome guests from Germany on the occasion of the launch of both the VERSschmuggel/Překladiště project and the eponymous book to be published bilingually in the Protimlův (Ostrava) and

Wunderhorn (Heidelberg) publishing houses. You will hear readings by Birgit Kreipe and Božena Správcová and Léonce W. Lupette and Pavel Novotný, two of the six Czech-German poet pairs that have produced the VERSschmuggel/Překladiště title.

This annual festival also gives space to local writers who are active in and around the Ostrava region. The Perplex Publishing House from Opava will be represented by its poets, such as Dan Jedlička or Miroslav Černý. Petr Hruška, a poet and editor of the complete works of Jan Balabán, and Krasimir Prodanov, a Bulgarian translator and writer, will discuss the novel Zeptej se táty by ostrava's writer Jan Balabán.

The organizers of the festival are thankful to the Statutory City of Ostrava, the Ministry of Culture, Visegrad Fund and the Municipal District of Moravská Ostrava a Přívoz for their support, and the other cooperating institutions too.

The Protimlův Review and Publishing House

1 *Antikvariát a klub s galerií Fiducia:*
Nádražní 615/30

2 *Dům umění v Ostravě:*
Jurečkova 1750/9

3 *Klub Parník:*
Sokolská 26

4 *Centrum PANT:*
Čs. legií 22

Program a koncepce festivalu Jiří Macháček

Grafická koncepce plakátu, pozvánek

a festivalového bulletinu Eliška Ostružková, Petr Pavlán

Koncepce bulletinu Jiří Macháček

Propagace a produkce Lucie Mechová, Jiří Macháček

Finance a fundraising Lucie Mechová, Jiří Macháček

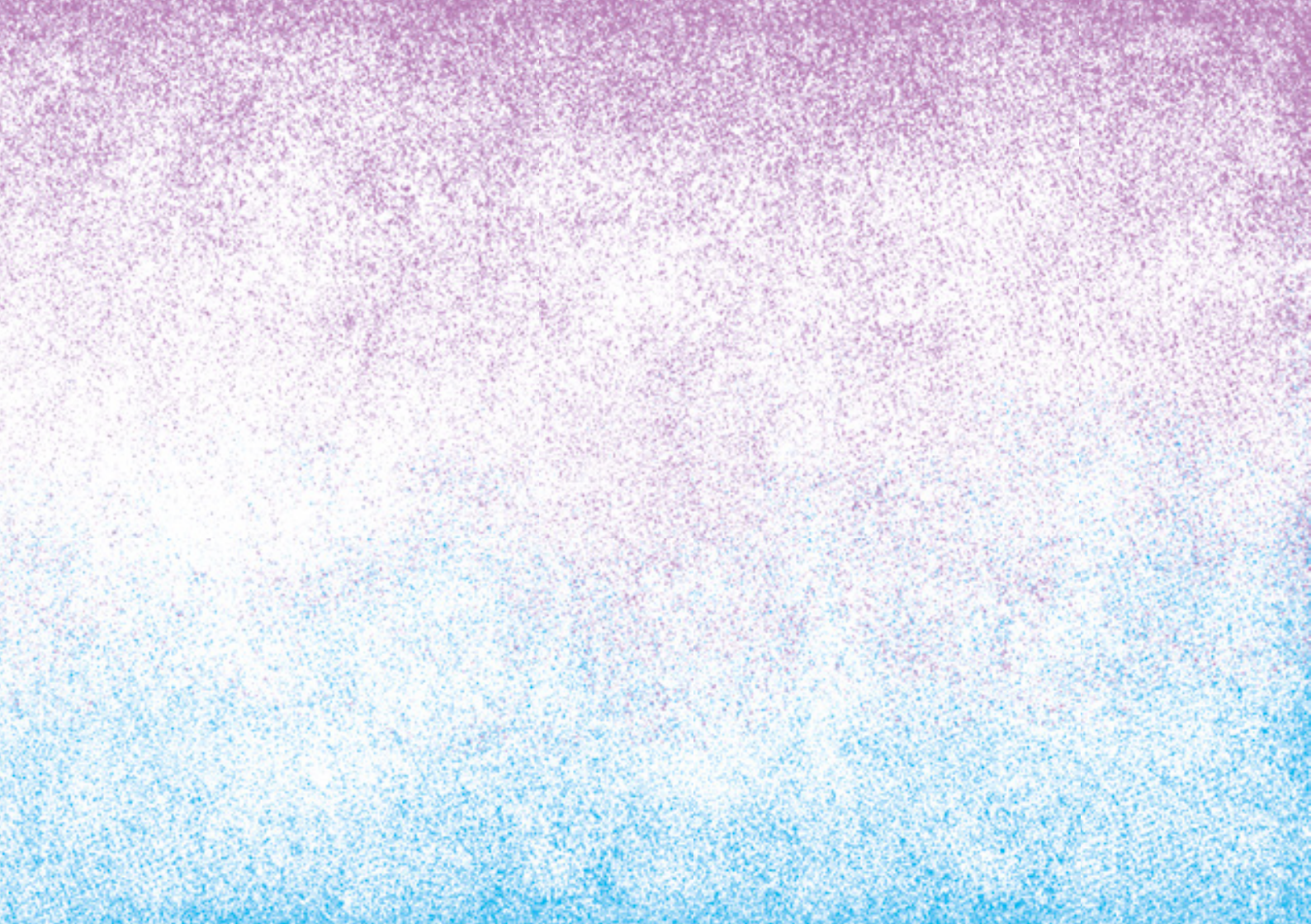
Dáno do tisku říjen 2018

Tisk Printo, s.r.o

www.protimluv.net

e-mail protimluv@protimluv.net

telefon +420 777 570 536

protimluv

Hlavní partneři:

OSTRAVA!!!

OSTRAVA!!!
MORAVSKÁ OSTRAVA
A PŘÍVOZ

MINISTERSTVO
KULTURY

• Visegrad Fund

Partneři:

GVVO

FIDUCIA
Fond pro rozvoj
kulturního dědictví

Haus_
für_
Poesie

Mercure

Czech
Lit

**KU_
_PE**

Spolupracujeme s organizacemi:

INSTITUT HABLOUČOVSKÝ
na kulturu a literaturu

PROJEKT ONLINE
Kultura

www.protimluv.net